

Kroniek van de NGF Vogel teldag 6 mei 2017.

Cobie Dekker, Marja Rabelink, Els Stadhouders en ondergetekende waren vroeg uit de veren voor het tel-avontuur. Met een notitieboekje en de verrekijker in de aanslag werden de vogelgeluiden herleid tot herkenning van de vogels op vele locaties door de baan.

De uil zat niet in de olmen maar onder het dak van het clubhuis waar zijn uitwerpselen in de vorm van braakballen genoteerd werden. De overige uitwerpselen blijven voor iedereen herkenbaar aan de grijs witte strepen langs de buitenmuur. Enkele nachtlampen rond het clubhuis functioneerden niet maar dat vinden vogels geen probleem. De gierzwaluw en de Turkse tortel vergezeld door de winterkoning en roodborstjes verdedigden deze winderige ochtend uitbundig hun territorium in de buurt van het depot. Ze hadden geen ruzie maar maakten elkaar wel duidelijk dat er niet te spotten valt met de begrenzing van hun woongebied. De rijdende rechter zou er een dagtaak aan hebben als hij ook ornitholoog zou zijn. Hoe hoger in de boom des te duidelijker is de zangvogel aanwezig, net als mensen.

Dat riet een zuiverende werking heeft op het water is bekend maar dat dit beloond wordt door aanwezigheid van kikkers is mooi en de reigers zijn er blij mee. Zo was de pimpelmees op hole 11 aan het brakedancen tussen de rietstengels, een heel bijzondere waarneming. De torenvalk in de buurt van de greenkeepersloods liet zich bewonderen door op het allerhoogste takje vanaf de hoogste boom de omgeving te verkennen voor een vers ontbijt. Wat te denken van een witgatje die als doortrekker zich rond hole 12 en 13 bevond. Op vogelgebied worden kleuren en geluiden feitelijk geduid. Een witgatje heeft dus ook een wit achterwerk, hoe moeilijk kan het zijn. Een groenling op de Par 3 was helemaal groen en een roodborstje laat ook zien dat het zijn naam waarmaakt etc.

Als je permanent in de lucht kijkt mis je overigens het grootste gedeelte van het ochtendconcert. Op de grond en in het struweel zijn de meeste vogels actief op zoek naar voedsel. De mezen, tuinfluiters, tjiftjafjes, merels en winterkoninkjes vergezeld door vinkjes en kwikstaartjes vertellen elkaar waar wat te vinden valt. De grote lijsters op hole 6 en hole 7 huppelden met wormen in de bek naar een ontbijt met de kinderen.

De gewone jongens zijn de watervogels zoals de hoentjes met stevast voldoende kroost voor opvolging en de wilde eenden die van-alles-en-nog-wat uitvreten met 10 jonkies waarvan er velen verdwijnen met dank aan de reigers. Twee echtparen nijlgans op hole 10 en sinds kort de kuifeenden die door hun houding willen tonen dat ze zichzelf mooi vinden, dat kan ik inmiddels beamen.

De blauwe reiger is een gluiperd en is uit op dure visjes uit de vijvers van de burens. Onmerkbaar besluipert en prikt hij naar zijn prooi en vertrekt met de grootst mogelijke elegantie naar de volgende diefstal. Dan de aalscholver, die nadat hij door de modder van de vijvers heeft gevist, breeduit zijn jas staat te drogen in de juiste windrichting.

De kokmeeuwen doen zich dagelijks te goed aan de wormen op de baan. De kraaien en eksters doen hetzelfde en worden wel vervelend als ze de grasmat oprollen om te zien wat er te verhapstukken valt. Fazanten wonen op de ons omringende dijken en bezoeken de golfbaan frequent. Het zijn prachtbeesten die nauwelijks kunnen vliegen en misschien daarom wel om op te vallen krijsend door het leven gaan. De

koekoek is alom aanwezig en misleidt vele vogelechtparen die bij een kortstondige afwezigheid van hun nest een koekoeksei van haar cadeau krijgen met het verzoek er goed voor te zorgen. De wonende vogel merkt pas laat nadat het ei is uitgebroed dat hun eigen jong over de rand van het nest wordt gekieperd en dat door het nieuwe koekoeksjong.

De wandeling over de gehele baan duurde 2,5 uur, was enerverend en leerzaam ook op het gebied van water- en bosbeheer. Jammer dat door de lage temperatuur en strakke wind diverse vogels niet thuis gaven. Coby weet na 18 jaar vogeltellen dat bij gunstiger weersomstandigheden meer vogels zich laten horen en zien, net als mensen. Volgend jaar gaan we dat vaststellen met nog meer vogelaars. Deze telling en die van alle golfbanen kunnen tot enkele jaren terug worden bekeken op www.birdwatchingday.nl.

Met dank aan Coby, Marja en Els.

Bert Kok